

derfor fuldstændig slutte mig til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i at anbefale, at det faar en hurtig og velvillig Behandling. Jeg skal for mit Vedkommende anbefale, at det vedtages uden Udvalgsbehandling, idet der skal være en ordinær Lagtingssamling i Sommer, og det vil være heldigt, om det kan være færdigt til den Tid. — Jeg vil henstille til den højtaerede Justitsminister, at naar der til sin Tid finder et Optræk Sted af Retsplejeloven, maa dette her blive medtaget som Noter eller eventuelt inde i selve Teksten af den samlede Lovkodifikation, der da finder Sted.

Axel Møller: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget og finder heller ikke nogen Grund til at kræve Udvalgsbehandling, idet jeg ogsaa kan slutte mig til, hvad der er fremført fra anden Side, at da det drejer sig om et Lovforslag, der synes vel motiveret ved de lokale Forhold paa Færøerne, er der ingen Grund til at opholde Sagen ved Udvalgsbehandling.

Heilesen: Lovforslagets Formaal, at udvide Retsplejereformen til at gælde for Færøerne, kan naturligvis ogsaa vi fuldt ud billige. En Gennemlæsning af de mange Ændringer, der ved Overførelsen af Loven til Færøerne foreslaas foretaget, giver det Indtryk, at de allerfleste af dem er naturligt begrundede i Færøernes særlige Forhold, ligesom det ogsaa kan betragtes som en Selvfølge, at der ved Lovforslagets Gennemførelse tages fuldt ud Hensyn til det færøske Sprog, men ogsaa paa dette Punkt synes Lovforslaget tilfredsstillende.

En virkelig Prøvelse af Forslaget vilde imidlertid forudsætte en Udvalgsbehandling, og selv om en hel Række af disse Ændringer ved Gennemlæsningen gør Indtryk af at være naturligt begrundede i Færøernes særlige Forhold, kunde der maaske være enkelte Punkter, der i og for sig kunde fortjene en nærmere Undersøgelse, hvis Tinget her vilde underkaste Lovforslaget nogen virkelig Prøvelse. Eksempelvis skal jeg nævne den Ændring, der er foreslaaet under Nr. 117, at Anke i Straffesager skal ske umiddelbart til Højesteret med nogle enkelte Undtagelser, der nævnes under Nr. 117 a. og b., dels saadanne Tilfælde, hvor Straffen ikke kan overstige Fængsel eller Tvangsarbejde, og dels Tilfælde, hvor Straffen vel kan overstige de nævnte Straffe, men hvor der foreligger en fuldstændig og

trøværdig Tilstaaelse fra sigtedes Side. Man er her med Hensyn til Anke i Straffesager gaaet en anden Vej end den, man med Hensyn til Anke i borgerlige Sager er gaaet, og som findes angivet under Nr. 64 i Lovforslaget, idet Regelen der er den, at der skal kunne paaankes videre til Højesteret i saadanne Tilfælde, hvor en Sag er paakendt paa Færøerne i første Instans, men herved efter de gældende Regler vilde høre under Landsret som første Instans.

Det forekommer noget tvivlsomt, om det er begrundet at gennemføre den Ordning, som er foreslaaet under Nr. 117, at der som Hovedregel skal finde Anke Sted i Straffesager fra Underret umiddelbart til Højesteret. En saadan Ordning er utvivlsomt naturlig i Nævningsager; om den derimod er naturlig ogsaa i andre Straffesager, turde i og for sig fortjene en nærmere Prøvelse. Den er i hvert Fald ikke ganske stemmende med den Ordning, vi har truffet ved de sidste Tillæg til Retsplejeloven herved, idet vi er gaaet den Vej at henlægge flere og flere Sager til Underret; jeg minder i saa Henseende om Bestemmelserne i Lov af 30. Juni 1922. Jeg kan imidlertid tænke mig, at naar man har foreslaaet en anden Ordning paa Færøerne, kan det maaske skyldes den Omstændighed, at der paaregnes at være forholdsvis faa betydelige Straffesager, og at man derfor har ment at kunne træffe en anden Ordning for Straffesager der end den, der er foreslaaet for borgerlige Sager.

I Princippet maa jeg sige, at jeg ikke er nogen varm Tilhænger af, at Tinget gennemfører en saadan Lov som den her foreslaaede uden en nærmere Prøvelse af de forskellige Spørgsmaal, der her foreligger til Prøvelse, og af hvilke jeg har nævnt et enkelt som Eksempel. Da nu imidlertid Forholdet er det, at Sagen har været Genstand for en indgaaende Prøvelse paa Færøerne dels gennem et særligt nedsat Udvalg og dels gennem Lagtingets Behandling, og da endvidere Forholdet er det, at Forslaget har været prøvet i det andet høje Ting, og da man endelig fremhæver som en særlig Grund til en hurtig Behandling af Lovforslaget det ønskelige i at faa det gennemført inden den ordinære Lagtingssamling i Aar, mener jeg dog efter Omstændighederne ogsaa for mit Vedkommende at kunne anbefale Forslaget til Fremme uden Udvalgsbehandling, idet jeg dertil føjer, at naar vi fremmer For-